

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9331/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Ћирјаковић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 600/25 од 26.02.2025. године, у седници одржаној 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 600/25 од 26.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 600/25 од 26.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10525/2023 од 22.10.2024. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима, по основу накнаде за $\frac{1}{2}$ дела експроприсане непокретности која се налазила у ..., у ул. ... бр. ..., површине 32 м², исплати укупно 4.692.000,00 динара, односно сваком тужиоцу по 2.346.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 288.497,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 600/25 од 26.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а тиче се примене чланова 58. Устава РС и члана 1 Протокола 1 уз Европску конвенцију. У побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став да у ситуацији када је срушен стан у коме је живела мајка тужилаца (преминула 11.09.2005. године и за наследнике на наведеном стану оглашени овде тужиоци) и који је представљао њено ванкњижно власништво у $\frac{1}{2}$ дела, због чега је дошло до лишења права својине мајке тужилаца на срушеном стану а она није остварила адекватно право на другом стану нити исплату тржишне вредности срушеног стана, то се признавање права закупа тужиоцима на другој непокретности (решењем Управног одбора ЈП „Завод за изградњу града“ Нови Сад од 04.04.2011. године) не може уподобити праву власништва, а при чињници да наведено не представља потпуно обештећење за настало лишење права својине на претходном стану, то право тужилаца на новчану накнаду произилази из повреде права на имовину. Имајући у виду наведено, те чињеницу да тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, то Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 07.11.2023. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора по ревизији у односу на тужиоце је по 2.346.000,00 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представљају динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић